

VILDROSEN

Av Gösta Elftman

I

Skageracks vindar försöker det omöjliga:
att stjäla en ljusröd nyponblommas strålningsdoft
Och lyckas!
Och regnet när det hamrar på:
elektronbardemang!

Vad hjälper det rosenbusken
om hon i sista stund
hinner slå in sina blommor i fina paket?
Till slut får ändå deras atomer
lämna sitt senaste fäste
och vällukten dör
Nästa år kanske
vaknar de
härpna
till liv
som näktergalstungor

Men doften av vildrosen är
redan i natt
Marie
en bit av din själ

II

Om det är samma elementarpartiklar
Marie
som förirrat sej hit från Vintergatan
och virvlar i ståndare dagg och pistiller
och i vår hjärna
varför
en dag som denna
skulle de då inte dansa på bordet
som skuggan av tallarnas grenar dansar?

Och vore jag själv en elementarpartikel
och vore förständig
skulle jag
hellre än allt
trots dej
Marie
virvla i vildrosatomer

